

25 Ιουλίου 2015

Γέρων Χριστόδουλος: "η Φοβερά Προστασία έφερε στην πύλη της Μονής μας τον Γέροντα Παΐσιο"

/ [Πεμπτουσία](#)

Σεβασμιώτατε, Σεβαστοί πατέρες και αδελφοί προσκυνητές,

Είναι δύσκολο να εκφράσουμε τα συναισθήματά μας σήμερα. Πάντοτε συναζόμεθα για να εορτάσουμε τις Δεσποτικές και Θεομητορικές εορτές ή τη μνήμη των μεγάλων αγίων. Αυτή όμως η φορά είναι ιδιαίτερη.

Γι' αυτό και τα συναισθήματα είναι πρωτόγνωρα. Γιατί σήμερα πανηγυρίσαμε για πρώτη φορά στη μνήμη του δικού μας συγχρόνου αγίου. Του αγίου κοντά στον οποίον, λίγο ως πολύ, όλοι μας ζήσαμε, στον οποίον ανοίξαμε την καρδιά μας, είδαμε την αρετή και τον αγώνα του, είδαμε από κοντά τα θαυμάσια του Θεού να φανερώνονται στο πρόσωπό του και στη ζωή του. Καθένας μας έχει να θυμηθεί κάτι.

Θα έλεγα ότι δεν είναι απλώς ο Κουτλουμουσιανός Άγιος. Η ζωή του συνδέθηκε με μια εξαιρετικά δύσκολη φάση της Μονής μας, τα πρώτα επώδυνα βήματα της ανακαινίσεως και αναβιώσεώς της, μετά από μια μεγάλη περίοδο λειψανδρίας και κατάρρευσης, που το μόνο αίσθημα που δημιουργούσε ήταν η απελπισία.

Ο γέρων Παΐσιος ήταν τότε η απάντηση του Θεού στην προσευχή μας. Αλλά και το Κουτλουμούσι ήταν η απάντηση στην προσευχή του.

Στη θερμή ικεσία του γέροντος να του δώσει ο Θεός τόπο να αναπαυθεί τον υπόλοιπον χρόνο της ζωής του, η Φοβερά Προστασία του χάρισε την Παναγούδα. Στη δική μας ικεσία, σε μέρες δραματικές και εμπόδια σα μεγάλα κύματα, η Φοβερά Προστασία έφερε στην πύλη της Μονής μας τον Γέροντα. Κι εκεί έγινε μια ανταλλαγή ειλικρινούς αγάπης. Ο ένας είπε στον άλλον «μείνον μεθ' ημών». Κι αυτή η καρδιακή συμφωνία είχε καρπό την ευλογία του Θεού μέσα στις δοκιμασίες, ευλογία που, πιστεύω, δεν έχει δώσει ακόμη όλους τους καρπούς της.

Ο γέρων Παΐσιος μετά από δεκαπέντε χρόνια άσκησης και προσφοράς στο Κελλί του, μας είχε υποδείξει το σημείο όπου ήθελε να ταφεί. Ο Θεός οικονόμησε αλλιώς. Αλλά όπως ήλθε εδώ κάποια νύχτα, κεκλεισμένης της πύλης, για να επισκεφθεί ένα ανάπηρο παιδί, το ίδιο κάνει και τώρα, και μας επισκέπτεται, και φροντίζει για τους αδελφούς του. Ίσως μάλιστα τώρα που έφυγε να είναι περισσότερο κοντά μας. Όπως είναι κοντά σε κάθε ψυχή που τον επικαλείται. Και την παρηγορεί. Κι έτσι, συνεχίζει να κάνει, πολύ περισσότερο τώρα, αυτό που έκανε στην επίγεια ζωή του: να μεταμορφώνει τις ζωές των ανθρώπων.

Σεβασμιώτατε, ευχαριστούμε για τον κόπο του ταξιδιού σας.

Ωστόσο, αισθάνομαι ότι περιττεύει οποιαδήποτε ευχαριστία, αφού ήταν προσδοκία, πόθος και χαρά όλων μας να συναχθούμε γύρω από τον γέροντα, και να επικαλεσθούμε τις πρεσβείες του.

Ας έχουμε την ευχή του.